

Isparta İl Merkezinde 0-5 Yaş Grubu Çocukların Beslenme ve Malnütrisyon Durumu

Malnutrition prevalence and nutritional status of children aged 0-5 in the province of Isparta*

Mürşide Çınar

MD.,¹
Department of Public Health
Suleyman Demirel University Medical Faculty,
m.cnar@yahoo.com

Ersin Uskun,

Assoc. Prof., MD.,
Department of Public Health
Suleyman Demirel University Medical Faculty
ersinusku@gmail.com

Mustafa Öztürk,

Assoc. Prof., MD.,
Department of Public Health
Suleyman Demirel University Medical Faculty
muozturk@med.sdu.edu.tr

A. Nesimi Kışioğlu,

Assoc. Prof., MD.,
Department of Public Health
Suleyman Demirel University Medical Faculty
anesimi@med.sdu.edu.tr

Özet

Amaç: Bu araştırmanın amacı Isparta ilinde beş yaş altı çocuklarda beslenme ve malnütrisyon durumunu saptamaktır.

Yöntem: INSTAT programında belirlenen örnek büyütüğüne göre, sosyoekonomik düzeye göre tabakalara ayrılan evrende, her tabakadan basit rasgele örnekleme yöntemi ile belirlenen toplam 670 çocuk araştırımıya dahil edildi. Her çocuğun boyu ve ağırlığı ölçüldü ve NCHS-CDC standartları referans alınarak Z değerleri hesaplandı. Yaşa göre boy, boyaya göre ağırlık ve yaşa göre ağırlık z skorları -2 standart sapmadan düşük olan çocukların sırasıyla kısa boylu (stunted), zayıf/kavrak (wasted) ve düşük kilolu (under-weight) olarak değerlendirildi.

Bulgular: Araştırma grubunun %4.9'u kısa boylu, %15.2'si zayıf/kavrak ve %11.8'i düşük kilolu idi. Lojistik regresyon analizinde, düzenli D vitamini kullanımının kısa boylu olma ile ters yönde, düşük ekonomik düzeyin zayıf/kavrak olma ile aynı yönde ilişkili olduğu belirlandı.

Sonuç: Bu araştırmanın sonucunda, araştırma grubundaki çocukların boy kisaliği sıklığının, literatürde bildirilen sıklıklardan düşük, zayıf/kavraklılık sıklığı literatürde bildirilen sıklıklardan daha yüksek olduğu belirlendi.

Anahtar kelimeler: **Beslenme; Büyüme; Çocuk; Malnütrisyon.**

Abstract

Malnutrition Prevalence and Nutritional Status of Children Aged 0-5 in the Province of Isparta
The purpose of this study was to determine the malnutrition status of children under five years of age in the province of Isparta.

Methods: This study was conducted on a total of 670 children, selected by simple random sampling method within the framework of total field under survey classified in categories regarding their socioeconomic levels, according to the sample size determined in INSTAT program. The height and the weight figures of each child were noted and Z values were calculated with reference to NCHS-CDC standards. Children whose Z scores of "height for age", "weight for height" and "weight for age" are lower than - 2 standard deviation were assessed as stunted, wasted and under-weighted, respectively.

Result: In this study, 4.9% of the study group was stunted, 15.2% of them was wasted and 11.8% of was under-weighted. It was determined that stunting were related with vitamin D using of child and wasting was related with low economic status of child in logistic regression analysis.

Conclusion: In the result of this study, it was determined that the prevalence of stunted was lower than in the literature but the prevalence of under-weighted was higher than in literature reported.

Key words: **Child; Growth; Malnutrition; Nutrition.**

Submitted : February 12, 2007
Revised : May 20, 2007
Accepted : June 20, 2007

Corresponding Author:

Ersin Uskun
Department of Public Health
Suleyman Demirel Üniversitesi Faculty
Isparta, Turkey

Telephone : +91 -246 211 36 33
E-mail : ersinusku@gmail.com

Giriş

Bir çocuğun büyümesinin normal olması onun sağlığının olduğunu göstergesidir. Büyüme genetik faktörlerce belirlenen ancak beslenme ve enfeksiyonlar gibi çevresel etmenlerden etkilenen bir süreçtir. Büyümenin izlenmesi normalden sapmaların belirlenmesi, nedenlerin ortaya çıkarılması ve gerekli önlemlerin alınması açısından gereklidir (1).

Çocukların büyümesinin izlenmesinde ve beslenme durumlarının değerlendirilmesinde, oldukça yaygın bir şekilde kabul gören yöntem, antropometrik ölçümllerin referans popülasyonun ortanca değerinden, standart sapma cinsinden ne kadar uzakta olduğunu gösteren (2, 3) Z skor değerlerinin hesaplanmasıdır. Standardizasyonu sağlamak ve ülkeler arası karşılaştırmaları yapabilmek için Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ) tarafından önerilen referans değerler, NCHS tarafından tanımlanan ve Amerika Birleşik Devletleri Hastalık Kontrol Merkezi (CDC) tarafından onaylanan uluslararası referans değerleridir (4).

DSÖ tarafından beş yaş altı çocukların beslenme durumlarının saptanmasında kullanılması önerilen göstergeler yaşa göre boy, boyaya göre ağırlık ve yaşa göre ağırlıktır (4-7). Bu üç indikatör için, malnütrisyon durumunun belirlenmesinde kullanılan ve yaygın kabul gören kesim noktası -2 standart sapma noktasıdır (2, 8, 9). Yaşa göre boyun, yaşa göre ağırlığın ve boyaya göre ağırlığın, bu değer ve altında olması; sırasıyla "kısa boyuluk (stunting)", "düşük kiloluluk (under-weight)" ve "zayıflık/kavrukluuk (wasting)" olarak tanımlanmaktadır (4).

Ekonomik, psikososyal, kültürel, coğrafi faktörlerin malnütrisyon etyolojisinde önemli rol oynadığı bildirilmektedir (10, 11). Malnütrisyonun başlıca nedenleri; gelir azlığı, bilgi eksikliği, pişirme hataları gibi nedenlerle kalori ve besin öğelerinin yetersiz alınması, sık geçirilen enfeksiyonlar, sosyo-kültürel etmenler ile ilişkili beslenme alışkanlıklarları, doğuştan ve sonrasında gelen kronik hastalıklar (metabolizma hastalıkları, anatomik bozukluklar, allerjik durumlar vb.) olarak sayılabilir (12). Yaşa göre boy, sosyoekonomik durum, çevresel faktörler, kötü yaşam koşulları ve sık geçirilen enfeksiyonlardan etkilenebilmekte ve yaşa göre boyun kısa olması kronik malnütrisyon olarak değerlendirilmektedir (4). Boya göre ağırlık vücut ağırlığının boyaya göre durumunu yansitan bir ölçütür ve boyaya göre ağırlığın düşük olması akut malnütrisyonun bir göstergesi olarak kabul edilmektedir (4). Yaşa göre ağırlık, vücut kitlesinin kronolojik yaşa göre durumunu yansıtma ve çocuğun boyundan (yaşa göre boy) ve ağırlığından (boya göre ağırlık) etkilenmektedir. Bu özelliği

nedeniyle akut ve kronik malnütrisyonun göstergesi olarak kabul edilmektedir (4).

Gelişmekte olan ülkelerde 5 yaş altı çocukların % 33'ünün kısa, %10'unun zayıf ve %29'unun düşük kilolu olduğu bildirilmektedir (13). Türkiye Nüfus ve Sağlık Araştırması (TNSA)- 2003 sonuçlarına göre beş yaş altı çocukların % 12,2'sinin "kısa boylu", % 0,7'sinin "zayıf" ve % 3,9'unun "düşük kilolu" olduğu saptanmıştır (14). Ülkemizde birçok araştırmacı tarafından çocukların beslenme durumunu belirlemek üzere çalışma yapılmıştır. Köksal tarafından yapılan kapsamlı bir araştırmada malnütrisyon prevalansı %20 olarak belirlenmiştir (15). Diğer araştırmalarda kısa boylu, zayıf ve düşük kilolu çocukların sikliği (sırasıyla), Antalya'da (16) , %7,6; %3,2 ve %3,8; Ahatlı'da (17) %15,2; %1,1 ve %3,7; Muradiye'de (18) %8,0; %11,5 ve %2,0; Samsun'da (19) %11,1; %0,8 ve %1,2; Van'da (20) %23,4; %4,8 ve %9,4; olarak belirlenmiştir.

Malnütrisyon birçok sağlık sorununu beraberinde getiren ve ilerleyen dönemde kısır döngüye düşen bir durum olarak değerlendirilmelidir. Yetersiz beslenmede protein ve enerji öğelerinin az alınının yanında, iyot, demir, vitamin A gibi büyümeye gelisme için önemli ve gerekli mikro besin öğelerinin yetersiz alınımı da beraberinde getirebilir. Bunun sonucu olarak, öğrenme bozukluğu, guatr, hareketlerin azalması, koordinasyon ve denge problemleri, görme bozuklukları ortaya çıkabilir. Malnütrisyon, immun sistemin optimal gelişimini engellediğinden bu çocukların enfeksiyonlara yatkınlık oluşturmaktadır. Meydana gelen enfeksiyonlar beslenme bozukluğunu tetiklemekte ve böylece kısır bir döngüye girilmektedir. Oluşan diyare, solunum yolu enfeksiyonları ve sitma gibi daha ağır hastalıklar sonucunda beklenen fiziksel ve mental gelişim oluşamamaktadır (21, 22). Malnütrisyonun olumsuz etkileri en belirgin olarak süt çocukları ve küçük çocuklarda görülmekte, bu yaşlardaki hastalık ve ölüm oranlarını artırmaktadır(23). Dünya'da beş yaş altında meydana gelen ölümlerin neredeyse tamamının (%97) az gelişmiş veya gelişmekte olan ülkelerde meydana geldiği ve bu ölümlerin nedenleri arasında malnütrisyon, pnömoni ve ishaller gibi önlenebilir durumların büyük payı olduğu bilinmektedir (23, 24).

Bu çalışma Isparta İl merkezinde 0-5 yaş grubu çocukların beslenme ve malnütrisyon durumunun belirlenmesi ve bazı değişkenlerle ilişkisinin incelenmesi amacıyla planlandı.

Gereç ve Yöntem

Evren ve Örnekleme Yöntemi

Kesitsel nitelikte olan bu araştırmmanın evrenini 2004 yılında Isparta il merkezinde yaşayan 0-5 yaş grubu çocukların oluşturmaktadır. Evren büyülüğu ev halkı tespit fişi kayıtlarından elde edilen, İl Sağlık Müdürlüğü Sağlık Ocakları ve Sağlık Evleri Bağlantı ve Nüfus Durumu Çizelgesi'ne (Ocak-2004) göre 13,705'tir (25). Örnek büyülüğu, INSTAT programı kullanılarak, 0,05 standart hata (tolerans değeri); 0,30 prevalans (26); 0,20 beta ve 0,05 alfa ile 638 kişi olarak hesaplandı. Örneklem tabakalarдан seçimini kolaylaştırmak için örnek büyülüğu 670 kişi olarak alındı.

Örnek seçiminde il merkezinde bulunan 22 sağlık ocağı bölgesi sosyoekonomik düzeye göre düşük orta ve yüksek mahalleleri içeren sağlık ocakları olarak üç tabakaya ayrıldı. Tabakaların nüfus dağılımı ve merkez nüfusuna oranları belirlenerek (Tablo 1), örnek büyülüğünü oluşturan 0-5 yaş grubu 670 çocuğun %36'sına (n=240) düşük, %34'üne (n=230) orta, %30'una (n=200) yüksek sosyoekonomik tabakada ulaşılması hesaplandı. Her tabakada basit rasgele örneklem yöntemiyle belirlenen ikişer sağlık ocağında (toplam altı sağlık ocağında) araştırma yürütüldü. Her sağlık ocağında sistematik örneklem ile 10'ar çocuk (toplam 60) yedek olarak belirlendi. Araştırmmanın yürütüldüğü sağlık ocaklarında, bebek ve çocuk izleme fişlerinden (Form 006) yararlanılarak sistematik örneklem yöntemi ile örneklem çikan çocukların belirlendi. Sistematik örneklemde, çocukların izlem fişlerinin hangi aralıklarla araştırılmaya dahil edileceği, sağlık ocağının 0-5 yaş nüfusu, seçilecek örneklem sayısına bölünerek hesaplandı. Seçime her sağlık ocağına ilk karttan başlandı. İşme göre sıralanmış bebek ve çocuk izlem fişlerinden araştırılmaya alınacak çocuklar 670 asıl ve 60 yedek olmak üzere belirlendi. İki ziyaret sonunda da örneğe giren çocuğa ulaşlamaması halinde yerine sistematik örneklem ile daha önce belirlenmiş olan yedek çocuğa ulaşıldı. Belirlenen 60 yedekten 12'sine ulaşılması gerekti (12/60; %17.9). Araştırma sonunda seçilen 670 asıl, 60 yedek olmak üzere 730 çocuğun 12'si yedeklerden olmak üzere 670'ine (%91.8) ulaşıldı.

Veri toplama araştırmmanın verileri yüz yüze anket teknigi kullanılarak, ev ziyaretleri yapılarak, 2004 yılı Haziran-Temmuz- Ağustos aylarında toplandı. Her çocuğun annesi ya da bakıcısı (n:118; %17.6) ile görüşüldü. Çocukların yaşıları, gün, ay ve yıl olarak ölçümün yapıldığı tarihten, çocuğun nüfus cüzdanındaki doğum tarihinin gün, ay ve yıl olarak çıkarılmasıyla hesaplandı. Çocukların boy ve ağırlığı aynı araştırmacı tarafından aynı ölçüm cihazları

kullanılarak ölçüldü. Boy uzunluğunun ölçülmesinde, 1 mm'ye kadar ölçünen bir mezur, ağırlık ölçümü için, 0-24 aylık çocukların 250 grama hassas ve 22 kg'a kadar ölçüm yapabilen el kantarı, 24 aydan büyük çocukların 100 gram'a hassas, sıfır ayarlanabilir ve 120 kg'a kadar ölçüm yapabilen yer baskülü kullanıldı. Her ölçüm öncesi baskülü sıfır konumunda olduğu kontrol edildi. Çocukların vücut ağırlığı ve boyu tek kat giysi ile ve terlikleri çıkararak ölçüldü. İki yaş altı çocukların ağırlığı, annesi (ya da bakıcısı) ile birlikte tartıldıkten sonra belirlenen değerden, annesinin (ya da bakıcısının) tek başına ölçülen ağırlığı çıkarılarak kaydedildi. Boy ölçümü, 2 yaş altı çocukların, masaya yatırılarak baş, sırt, kalça, bacaklar ve topuklar yere tam olarak değerlendirilerek yapıldı. Daha büyük çocukların boy uzunluğu ölçümleri, çocukların ayakları sert zeminde baş arkası, sırt, kalça, ayak topukları duvara degecek biçimde, düz bir duvara yaslanmaları sağlanarak yapıldı.

Verilerin değerlendirilmesi ve kullanılan terim ve ölçütler

Her çocuğun hesaplanan yaş, ölçülen boy ve ağırlık değerleri kullanılarak, yaşa göre boy, yaşa göre ağırlık ve boyaya göre ağırlık Z skorları hesaplandı. Hesaplama, çocuğun antropometrik ölçümünden aynı yaş ve cinsiyeteki referans grubun ortanca değeri çıkarıldıkten sonra, referans grubun standart sapma değerine bölünerek yapıldı. Referans popülasyon olarak DSÖ'nün önerdiği NCHS-CDC standartları kullanıldı (4). Yaşa göre boy, yaşa göre ağırlık ve boyaya göre ağırlık Z skorları -2 standart sapma ve altında olan çocukların sırasıyla kısa (stunted), düşük kilolu (underweight) ve zayıf (wasted) olarak kabul edildi (27). Araştırmmanın bağımlı değişkenleri, kısa, düşük kilolu veya zayıf olma; bağımsız değişkenleri, çocuğun yaşı, cinsiyeti, evdeki çocuk sayısı, kaçinci çocuk olduğu, önceki kardeşin cinsiyeti, önceki çocukla aradaki süre, sonraki kardeşin cinsiyeti, sonraki çocukla aradaki süre, çocuğun (gебeliğin) isterme durumu, ailinin gelir durumu, anne yaşı, annenin eğitim durumu, annenin çalışma durumu, babanın yaşı, babanın eğitim durumu, bakıcı tarafından bakılma, bakıcının yaşı, bakıcının eğitim durumu, bakıcının aile ile akraba olması, bakıcının büyütüğü çocuk sayısı, çocuğun tek başına ve ek gıdalarla birlikte anne sütü alma süresi, düzenli D vitamini ve multi-vitamin kullanma durumudur.

Araştırma verileri bilgisayar ortamında ve istatistik paket programı (SPSS 9.0, Inc.California, 1999) kullanılarak değerlendirildi. İstatistik analizlerde kikare, eğimde kikare, bağımsız iki grup t testi (independent t testi) ve lojistik regresyon testleri kullanıldı.

Bu çalışmada çocukların yaşlarının tam olarak hesaplanması sağlanmak amacıyla, çocukların yaşlarının hesaplanması sırasında araştırmanın yapıldığı tarih ve çocuğun doğum tarihi gün, ay ve yıl olarak hesaplamalarda kullanılmıştır. Ayrıca ölçüm hatalarını en aza indirmek amacıyla, ölçümler aynı araştırmacı ve aynı ölçüm aletleri kullanılarak yapılmıştır.

Etilk

Bu çalışma Helsinki Deklerasyonu Prensipleri'ne (28) uygun olarak yürütülmüştür. Örneklemeye çıkan çocukların, görüşme yapılan yakınları araştırmanın amacı ve verilerin nerede kullanılacağı konusunda bilgilendirildikten sonra olurları alınmış ve araştırmaya dahil edilmiştir.

Bulgular

İsparta ili kent merkezinde yaşayan beş yaş altı 670 çocuğun kısa boylu, zayıf/kavruk ve düşük kilolu olma durumları tanımlayıcı özelliklerine (Tablo 2 ve 3) ve beslenme özelliklerine (Tablo 4) göre incelenmiştir. Araştırmada anne ya da bakıcıları ile görüşülen çocukların % 47,5'i erkek, % 52,5'i kız, % 23,9'u "0-12" aylık, % 26,7'si "12-24" aylık, % 17,6'sı "24-36" aylık, % 16,1'i "37-48" aylık ve % 15,7'si "49-60" aylıktı. Çocukların ortalama yaşı $26,9 \pm 16,9$ ay, ortancası 24 aydı. Araştırma grubundaki çocukların % 26,6'sı iki veya daha fazla kardeşe sahipti. Grubun % 31,8'i tek çocuk, % 13,4'ü ilk, % 12,5'i ortanca ve % 42,2'si son çocuktu. Çocukların % 89,9'u isteyerek sahip olunan çocuktu (Tablo 2).

Çocukların ailelerinin % 84,0'unun gelir düzeyi orta yada iyi düzeydeydi. Annelerin % 38,4'ü ilkokul ve altında, % 47,5'i orta veya lise düzeyinde eğitim almıştı. Çocukların % 19,1'inin annesi çalışıyordu. Babaların % 10,7'si ilkokul ve altında, % 57,6'sı orta veya lise düzeyinde eğitim almıştı. Çocukların % 17,6'sı gündüzleri bakıcı tarafından bakılmaktaydı (Tablo 3).

Gündüzleri bakıcı tarafından bakılan çocukların bakıcılarının yaş ortalaması ($\pm SS$) $40,6 (\pm 9,4)$ yıl, % 25,4'ü ortaokul veya lise mezunu, ortalama ($\pm SS$) $2,6 (\pm 1,0)$ çocuğu sahipti. Araştırma grubundaki çocuğa ortalama ($\pm SS$) $10,3 (\pm 8,5)$ aydır bakılmaktaydı ve % 36,4'unun aile ile akrabalık bağı vardı (Tablo 5).

Dört-6 ay boyunca, tek başına anne sütü alanlar ve su yada su bazlı sıvı ile birlikte anne sütü alanların toplamı araştırma grubunun % 80,3'ünü oluşturmaktaydı ve % 39,5'i bir yıl veya daha uzun süre anne sütü almaya devam etmişti. Araştırma sırasında 55 çocuk (% 8,2) anne sütü ile beslenmeye devam etmekteydi. Düzenli D vitamini kullananlar grubun % 55,1'i, düzenli multi-vitamin kullananlar grubun % 65,5'iydi (Tablo 4).

Araştırma grubunun % 4,9'unun kısa, % 11,8'inin düşük kilolu, % 15,2'sinin zayıf/kavruk olduğu belirlendi. Annelerin ve babaların eğitim düzeyi arttıkça düşük kiloluluk sıklığı azalmaktaydı (sırasıyla eğimde kikare, $P<0,001$ ve $P<0,01$) (Tablo 3). Araştırma grubundaki çocukların yaşı arttıkça (eğimde kikare, $P<0,001$), babalarının eğitimi arttıkça (eğimde kikare; $P<0,05$) ve toplam ame süti alma süresi 1 yıl ve üstünde olanlarda ($P<0,05$) kısa boylu olma sıklığının azaldığı belirlendi. Araştırma grubundaki çocukların yaşı grubu arttıkça ($P<0,05$), evde 3'den az çocuk bulunan evlerde ($P<0,05$), isteyerek sahip olunan çocuklarda ($P<0,05$), gelir durumu iyi veya orta olanlarda ($P<0,001$), çalışan annelerin çocuklarında ($P<0,05$), babanın eğitim durumu arttıkça ($P<0,001$), bakıcı tarafından bakılan çocuklarda ($P<0,05$), bir yıldan az anne sütü almış olanlarda ($P<0,01$), düzenli D vitamini kullanmış olanlarda ($P<0,05$), düzenli multi-vitamin kullanmış olanlarda ($P<0,01$), kavruk/zayıf olma sıklığının az olduğu belirlendi. Annenin ($P<0,001$) veya babanın eğitim durumu arttıkça ($P<0,01$), düzenli D vitamini ($P<0,05$) veya multi-vitamin kullanmış olanlarda ($P<0,05$), düşük kilolu olma sıklığının az olduğu belirlendi.

Araştırmada bakıcı tarafından bakılan çocukların arasında, düşük kilolu olduğu belirlenen çocukların bakıcılarının yaş ortalaması ($46,7 \pm 10,5$), düşük kilolu olmayanlarından ($39,9 \pm 9,1$) daha yüksek idi ($P<0,05$). Bakıcı tarafından bakılan çocukların arasında zayıf/kavruk olanların sahip olduğu çocuk sayısı ortalaması ($3,2 \pm 1,1$), diğerlerinden ($2,5 \pm 1,0$) daha fazla idi ($P<0,05$). Bakıcının aile ile akraba olduğu çocuklarda, diğerlerine göre daha sık zayıflık/kavrukluk ve/veya düşük kiloluluk olduğu belirlendi (Tablo 5).

Her üç indikatör için (kısa boylu, zayıf/kavruk ve düşük kilolu olma) araştırmada sorgulanrı bağımsız değişkenler lojistik regresyon analizine alındı (Tablo 6). Çoklu analizde, kısa boylu olma ile yaş ve düzenli D vitamini kullanımı arasında ters yönde; zayıf/kavruk olma ile çocuğun istenmemeye durumu ve düşük ekonomik düzey arasında aynı yönde anlamlı ilişki olduğu tespit edildi. Düşük kilolu olma ile çoklu analize alınan değişkenler arasında anlamlı ilişki belirlenmedi.

Bakıcı tarafından bakılan çocukların, tek yönlü analizlerde anlamlı ilişkili olan bakıcı özelliklerini, her üç indikatör için çoklu analize alındı. Bakıcının aile ile akraba olma durumu ile zayıf/kavruk olma durumu arasında (Sabit: -3,00, $P=0,049$; Beta=10,90, % 95 GA: 1,46-81,51, $P=0,019$) ve bakıcının sahip olduğu çocuk sayısı ile düşük kilolu olma arasında (Sabit: -3,23, $P=0,049$; Beta=2,43,

% 95 GA: 1,05-5,65, P=0,038) anlamlı ilişki olduğu belirlendi.

Tartışma

Malnütrisyon gelişmekte olan ülkelerde yaygın bir sorun olup, sıklığı bölgesel ve mevsimsel farklılıklar göstermektedir. Bu çalışma, Türkiye'nin nispeten ekonomik durumu iyi, sağlık düzeyi göstergelerinin ülke genelinden iyi (29) olduğu bir bölgede yapılması nedeniyle diğer bölgelere göre malnütrisyon sıklığının düşük olması beklenir. Sonuçlar sadece Isparta il merkezinde yaşayan 0-5 yaş grubu çocukların beslenme durumunu göstermektedir ve diğer bölgelere genellenmez.

Isparta il merkezinde yapılan bu çalışmada, kısa boylu olma sıklığı %4,9, zayıflık/kavruluk sıklığı %15,2 ve düşük kiloluluk sıklığı %11,8 olarak belirlendi. Bu konuda TNSA sonuçları Akdeniz Bölgesi için "boy kısalığı" prevalansı % 10,4; "zayıflık" prevalansı % 0,4 ve "düşük kiloluluk" prevalansı % 2,8'dir (14). Aynı araştırmaya göre kent merkezleri için ülke genelini yansitan bulgular sırasıyla % 9,0; % 0,7 ve % 2,8'dir. Isparta ili kent merkezi için boy kısalığı sıklığı, TNSA (14) sonuçlarının kent merkezleri ve Akdeniz Bölgesi için hesaplanmış değerlerinin altında, zayıflık ve düşük kiloluluk için bildirilen değerlerin üstündedir. Boya göre ağırlık indeksi ile belirlenen zayıflık/kavruluk, vücut ağırlığının, vücut uzunluğuna göre değerlendirilmesinin bir sonucudur. Zayıf/kavruluk olarak tespit edilen çocukların akut olarak yetersiz beslenmiş sayılmakta ve araştırma tarihinden hemen önceki dönemde yeterli beslenmemeyi ifade etmektedir. Büyük olasılıkla yakın geçmişte geçirilen bir hastalık, özellikle ishal, ya da gıda arzındaki mevsimsel farklılıkların sonucu olarak ortaya çıkmaktadır (14). Çalışmanın yapıldığı mevsim (Haziran-Ağustos 2004) gastroenterit ve barsak parazitleri gibi enfeksiyon hastalıklarının yaygın görüldüğü bir mevsimdir (30-32). Bu çalışmanın verilerinin yaz aylarında toplanması ve bu aylarda sık görülen yaz ishalleri sebebiyle çocukların kilo kaybetmiş ve dolayısıyla zayıflık/kavruluk sıklığı gerçekte olduğundan daha yüksek bulunmuş olabilir. Bu bakımından gerçek prevalansı yansıtımı olabilir. Genel olarak çalışmada elde edilen verilere göre Isparta il merkezinde yaşayan 0-5 yaş grubu çocukların boy uzunluklarının referans popülasyona daha yakın, ağırlıklarının ise düşük olduğu söylenebilir. Bu durumu ölüm yapılan çocukların geçmişte iyi beslendikleri ancak ölüm öncesi dönemde akut olarak kilo kaybettikleri biçiminde yorumlayabiliyoruz. Ya da ölüm yapılan bölgede bireylerin boy uzamasına etki eden başka bir faktör olduğu düşünülebilir. Isparta bilinen endemik florozis bölgelerinden biridir (33, 34). Defloridasyon çalışmalarına

rağmen bazı bölgelerde halen sodyum floridin 2,7 ppm olduğu ve florozisin etkilerinin devam ettiği bildirilmektedir (35). Florürün, kemik kütlesini artırıcı ve kemik yapımını uyarıcı etkileri olduğu ve aksiyel iskelette kemik yoğunluğunu artırdığı bilinmektedir (36, 37). Kemik gelişimi için içme sularının flor yönünden analiz edilmesi ve yetersizliğinde 1 ppm flor (0,7-1,2 mg/L) eklenmesi önerilmektedir (38). Araştırma bölgesinde defloridasyon çalışmaları ile (bir kaç kaynak dışında) sulardaki florür normal sınırlara çekilerek, gelişim için olması istenen (yeterli) miktarda sularda bulunması sağlanmış olabilir ve bu durum bölgedeki çocukların kemik gelişimine etki etmiş ve daha uzun boylu olmalarını sağlamış olabilir. Ancak bu savı doğrulamak için daha kapsamlı araştırmalara ihtiyaç vardır.

Malnütrisyon üzerine etkili bir çok faktör daha önce yapılmış çalışmalarında bildirilmiştir. Sunulan çalışmanın tek yönlü analizleriyle uyumlu benzer değişkenler, yaş (16), evde yaşayan çocuk sayısı (16, 19), annenin eğitim durumu (19), çocuğun istenmeyen gebelikten olması (16) gibi faktörlerdir. Aslında evde yaşayan çocuk sayısı, istenmeyen gebelikler düşük eğitimin getirdiği sorunlar olabilir. Araştırmancıların çoklu analiz sonuçları, literatürle uyumludur ve kısa boyoluluk görme sıklığı ile yaşın artması ve düzenli D vitamini kullanmış olmak azaltıcı yönde anlamlı ilişkili; kavruluk görme sıklığı ile, çocuğun istenmeme durumu ve düşük ekonomik durum artırıcı yönde anlamlı ilişkili olduğu belirlenmiştir.

Sonuç olarak bu araştırmancıların sonucunda Ispartalı çocukların boy uzunluğu bakımından iyi durumda olduğu, ancak ağırlık bakımından zayıf oldukları belirlendi. Zayıflığın nedeni, mevsimsel faktörlere ve sık enfeksiyonlara bağlıdır. Büyüme durumu saptama çalışmalarının farklı bir mevsimlerde tekrarlandığı ve mevsimsel farklılıkların ortaya konduğu daha kapsamlı çalışmalar yapılmalıdır. Çocukların büyümeye durumu ile ilişkili olan ebeveyn eğitim durumunun iyileştirilmesi, en azından sağlık eğitimleri ile çocukların doğru beslenmeleri konusunda bilgilendirilmeleri yararlı olacaktır. Kadının çalışma hayatında daha çok yer almasıyla giderek yaygınlaşan okul öncesi çocukların bakıcılar tarafından bakılması, çocuk bakım hizmeti verecek olan eğitimli bireylelere ihtiyacı artmıştır. Ebeveynler kadar, çocukla neredeyse gün boyu ve anneden daha uzun sürelerle birlikte olan bakıcıların da çocuk bakımı ve beslenmesi konusunda eğitimleri gereklidir. Toplumun eğitim seviyesinin yükseltilmesi sağlıklı ilgili birçok sorunun çözümünde anahtardır.

Tablo I. Araştırma Örneklemi ve Merkez Nüfusa Göre Dağılımı

Sosyoekonomik düzeylerine göre tabakalar	0-5 yaş çocuk toplam nüfusu	Merkez nüfusu içinde payı	Örneğe giren çocuk sayısı	Yedek
Düşük	4 878	% 36	240	20
Orta	4 645	% 34	230	20
Yüksek	4 182	% 30	200	20
<i>Toplam (il merkezi)</i>	<i>13 705</i>	<i>%100</i>	<i>670</i>	<i>60</i>

Tablo II. Araşturmaya katılan 0-5 yaş grubu çocukların tanımlayıcı özellikleri ve bu özelliklere göre kısa boylu (yaşa göre boyu 2 SS'den küçük) zayıf/kavruk (Boya göre ağırlığı 2 SS'den küçük) ve düşük kilolu (Yaşa göre ağırlığı 2 SS'den küçük) olma dağılımları

Özellikler ¹	N	Kısa boyular (%)	Zayıf/kavruk olanlar (%)	Düşük kilolular (%)
Cinsiyet				
Erkek	318 (47.5)	20 (6.3)	46 (14.5)	37 (11.6)
Kız	352 (52.5)	13 (3.7)	56 (15.9)	42 (11.9)
Yaş grupları				
0- 12 aylık	160 (23.9)	20 (12.5)	14 (8.8)	21 (13.1)
13- 24 aylık	179 (26.7)	5 (2.8)	25 (14.0)	16 (8.9)
25- 36 aylık	118 (17.6)	6 (5.1)	25 (21.2)	19 (16.1)
37- 48 aylık	108 (16.1)	1 (0.9)	20 (18.5)	11 (10.2)
49- 60 aylık	105 (15.7)	1*** (1.0)	18* (17.1)	12 (11.4)
Evdeki çocuk sayısı				
1-2 çocuk	492 (73.4)	23 (4.7)	67 (13.6)	54 (11.0)
3 ve üstü	178 (26.6)	10 (5.6)	35* (19.7)	25 (14.0)
Kaçinci çocuk olduğu				
Tek çocuk	213 (31.8)	12 (5.6)	22 (10.3)	19 (8.9)
İlk çocuk	90 (13.4)	1 (1.1)	17 (18.9)	10 (11.1)
Ortanca çocuk	84 (12.5)	2 (2.4)	17 (20.2)	13 (15.3)
Son çocuk	283 (42.2)	18 (6.4)	46 (16.3)	37 (13.1)
Önceki çocuğun cinsiyeti ²				
Erkek	204 (55.6)	15 (7.4)	31 (15.3)	30 (14.7)
Kız	163 (44.4)	5 (3.1)	32 (19.6)	20 (12.3)
Önceki çocukla aradaki süre ²				
2 yıl ve üstünde	326 (88.8)	19 (5.8)	56 (17.2)	44 (13.5)
2 yıldan az	41 (11.2)	1 (2.4)	7 (17.1)	6 (14.6)
Sonraki çocuğun cinsiyeti ³				
Erkek	79 (45.4)	2 (2.5)	13 (16.5)	9 (11.4)
Kız	95 (54.6)	1 (1.1)	21 (22.1)	14 (14.7)
Sonraki çocukla aradaki süre ³				
2 yıl ve üstünde	130 (74.7)	2 (1.5)	24 (18.5)	17 (13.1)
2 yıldan az	44 (25.3)	1 (2.3)	10 (22.7)	6 (13.6)
İstenme durumu				
İstenen çocuk	602 (89.9)	28 (4.7)	85 (14.1)	70 (11.6)
İstenmeyen çocuk	68 (10.1)	5 (7.4)	17* (25.0)	9 (13.2)

¹ Yaşa, kaçinci çocuk olduğu ile ilgili özellikler eğimde kikare, diğer özellikler kikare testi kullanılarak analiz yapılmıştır.² İlk ve tek çocuk olan 303 çocuk hariç.³ Son ve tek çocuk olan 496 çocuk hariç.

*p<0.05, **p<0.01, ***p<0.001

Tablo III.Araştırmaya katılan 0-5 yaş grubu çocukların ebeveyn özellikleri ve bu özelliklere göre kısa boylu (yaşa göre boyu 2 SS 'den küçük) zayıf/kavruk (Boya göre ağırlığı 2 SS'den küçük) ve düşük kilolu (Yaşa göre ağırlığı 2 SS'den küçük) olma dağılımları

Özellikler ¹		Kısa boylular (%)	Zayıf/kavruk olanlar (%)	Düşük kilolular (%)
Annenin yaşı (ort±ss)	28.4±4.4	28.7±5.7	29.4±4.1*	28.9±4.3
Babanın yaşı (ort±ss)	30.6±4.3	31.8±6.2	31.2±4.1	31.5±4.4*
Sosyoekonomik bölge (n[%]) ²				
Düşük	240 (35.8)	2 (0.8)	42 (17.5)	28 (11.7)
Orta	230 (34.3)	1 (0.4)	32 (13.9)	8 (3.5)
Yüksek	200 (29.9)	30*** (15.0)	28 (14.0)	43 *** (21.5)
Gelir durumu (n[%]) ³				
İyi-orta	563 (84.0)	27 (4.8)	71 (12.6)	62 (11.0)
Kötü-çok kötü	107 (16.0)	6 (5.6)	31*** (29.0)	17 (15.9)
Annenin eğitimi (n[%])				
İlkokul ve altı	257 (38.4)	15 (5.8)	56 (21.8)	46 (17.9)
Orta ve lise	318 (47.5)	16 (5.0)	40 (12.6)	27 (8.5)
Yüksekokul	95 (14.2)	2 (2.1)	6*** (6.3)	6*** (6.3)
Annenin çalışma durumu (n[%])				
Çalışıyor	128 (19.1)	5 (3.9)	11 (8.6)	13 (10.2)
Çalışmıyor	542 (80.9)	28 (5.2)	*91 (16.8)	66 (12.2)
Babanın eğitimi (n[%])				
İlkokul ve altı	72 (10.7)	9 (12.5)	24 (33.3)	15 (20.8)
Orta ve lise	386 (57.6)	16 (4.1)	62 (16.1)	49 (12.7)
Yüksekokul	212 (31.6)	8* (3.8)	16*** (7.5)	15** (7.1)
Bakıcı bulunma durumu (n[%])				
Var	118 (17.6)	4 (3.4)	10 (8.5)	12 (10.2)
Yok	552 (82.4)	29 (5.3)	92* (16.7)	67 (12.1)

¹ Annenin yaşı, babanın yaşı için bağımsız iki grup ortalamaları t testi, sosyoekonomik bölge, gelir durumu, annenin eğitim durumu, babanın eğitim durumu için eğitimde kikare, diğer değişkenler kikare testi kullanılarak analiz edilmiştir.

² Mahallelerin özelliklerine göre,

³ kişilerin kendi değerlendirmelerine göre.

*p<0.05, **p<0.01, ***p<0.001

Tablo IV.Araştırmaya katılan 0-5 yaş grubu çocukların beslenme özellikleri ve bu özelliklere göre kısa boylu (yaşa göre boyu 2 SS 'den küçük) zayıf/kavruk (Boya göre ağırlığı 2 SS'den küçük) ve düşük kilolu (Yaşa göre ağırlığı 2 SS'den küçük) olma dağılımları

Özellikler ¹	N	Kısa boylular (%)	Zayıf/kavruk olanlar (%)	Düşük kilolular (%)
Tek başına ve/veya su ile birlikte anne sütü alma süresi				
4-6 ay	538 (80.3)	26 (4.8)	86 (16.0)	66 (12.3)
4 aydan az yada 6 aydan uzun	132 (19.7)	7 (5.3)	16 (12.1)	13 (9.8)
Toplam anne sütü alma süresi ²				
1 yıldan az	372 (60.5)	20 (5.4)	49 (20.2)	24 (9.9)
1 yıl ve üstünde	243 (39.5)	4 * (1.6)	47** (12.6)	46 (12.4)
D vitamini kullanma durumu				
Düzenli kullanmış	369 (55.1)	14 (3.8)	46 (12.5)	34 (9.2)
Düzenli kullanmamış	301 (44.9)	19 (6.3)	56* (18.6)	45* (15.0)
Diğer vitamin kullanma durumu				
Düzenli kullanmış	439 (65.5)	21 (4.8)	55 (12.5)	43 (9.8)
Kullanmamış	231 (34.5)	12 (5.2)	47** (20.3)	36* (15.6)

¹ Tüm değişkenler için kikare analizi yapılmıştır.

² Halen anne sütü almaya devam eden 55 çocuk hariç.

*p<0.05, **p<0.01

Tablo V.Araştırmaya katılan 0-5 yaş grubu çocukların bakıcı özellikleri ve bu özelliklere göre kısa boylu (yaşa göre boyu 2 SS'den küçük) zayıf/kavruk (Boya göre ağırlığı 2 SS'den küçük) ve düşük kilolu (Yaşa göre ağırlığı 2 SS'den küçük) olma dağılımları

Özellikler ¹	Araştırma grubu ²	Kısa boylu (%)	Zayıf/ kavruk (%)	Düşük kilolu (%)
Bakıcının yaşı (yıl) (ort±SS)	40.6±9.4	34.0±16.8	46.2±10.0	46.7±10.5*
Bakıcılık süresi (ay) (ort±SS)	10.3±8.5	8.3±10.6	15.8±13.8	16.2±13.7
Sahip olduğu çocuk sayısı(ort±SS)	2.6±1.0	2.3±2.1	3.2±1.1*	3.4±1.2**
Bakıcının eğitimi (n[%])				
İlkokul ve altı	88 (74.6)	1 (1.1)	9 (10.2)	10 (11.4)
Orta ve lise	30 (25.4)	3 (10.0)	1 (3.3)	2 (6.7)
Aileyyle akrabalık durumu (n[%])				
Var	43 (36.4)	2 4.7	8 (18.6)	9 (20.9)
Yok	75 (63.6)	2 2.7	2** (2.7)	3** (4.0)

¹ bakıcının yaşı, bakıcılık süresi, sahip olduğu çocuk sayısı bağımsız iki grup ortalamaları t testi ile, ² bakıcının eğitimi, eğitimde kikare ve akrabalık durumu kikare testi kullanılarak analiz edilmiştir.

² Bakıcıları olan 118 çocuk değerlendirilmiştir.

*p<0.05, **p<0.01, ***p<0.001

Tablo VI. Kısa boylu, zayıf/kavruk ve düşük kilolu olma ile tek yönlü analizlerde ilişkili olduğu belirlenen değişkenlerin lojistik regresyon analizi sonuçları

Modeldeki bağımsız değişkenler (sabit)	Kısa boylu olma			Zayıf/kavruk olma			Düşük kilolu olma		
	Beta	% 95 GA	P	Beta	% 95 GA	P	Beta	% 95 GA	P
Sabit			0.20			0.25			0.18
Cocuğun yaşı	0.52	0.32-0.88	0.02	1.16	0.91-1.146	0.23	1.11	0.86-1.43	0.42
Cinsiyeti (erkek çocuk)	0.32	0.10-1.07	0.06	0.88	0.49-1.58	0.68	0.79	0.40-1.54	0.49
Evde 3 ve üstünde çocuk bulunması	0.92	0.20-4.31	0.92	1.37	0.62-3.05	0.44	1.14	0.48-2.75	0.77
Cocuğun istenmemesi durumu	0.36	0.04-2.92	0.34	0.31	0.12-0.82	0.02	0.58	0.17-2.04	0.40
Annenin yaşı	2.79	0.34-22.83	0.34	4.06	0.67-24.58	0.13	2.57	0.53-12.42	0.24
Annenin eğitim düzeyi	0.62	0.17-2.25	0.47	1.07	0.57-2.03	0.83	0.47	0.22-0.98	0.05
Annenin çalışma durumu	6.08	0.46-80.83	0.17	1.10	0.12-9.83	0.93	1.85	0.20-17.34	0.59
Babanın yaşı	3.04	0.52-17.82	0.22	0.24	0.05-1.09	0.06	0.60	0.16-2.21	0.45
Babanın eğitim düzeyi	0.73	0.22-2.38	0.60	0.66	0.34-1.28	0.22	1.05	0.51-2.15	0.90
Ailenin kötü ekonomik durumu	0.18	0.02-1.75	0.14	2.39	1.18-4.81	0.02	0.54	0.19-1.51	0.24
Bakıcı bulunma durumu	0.28	0.02-3.24	0.31	0.52	0.06-4.92	0.57	0.57	0.06-5.41	0.63
Tek başına/su ile anne sütü alma süresi	1.23	0.29-5.25	0.79	0.55	0.24-1.23	0.15	0.53	0.19-1.43	0.21
Ek gıda ile anne sütü alma süresi	0.18	0.03-1.09	0.06	1.40	0.77-2.56	0.27	0.54	0.26-1.15	0.11
Düzenli D vitaminini kullanma	0.27	0.08-0.92	0.04	1.22	0.63-2.36	0.56	0.89	0.42-1.90	0.77
Düzenli multi-vitamin kullanma	0.37	0.08-1.67	0.20	0.81	0.35-1.89	0.62	1.29	0.43-3.91	0.65

GA: Güven Aralığı

Kaynaklar

1. Döner B. Bebek ve Çocuklarda Büyüme ve Beslenmenin Antropometrik Ölçümlerle Değerlendirilmesi. <> (Erişim tarihi: 04.01.2007)
2. WHO Working Group on Infant Growth. An evaluation of infant growth: the use and interpretation of anthropometry in infants. *Bulletin of World Health Organization* 1995;73: 165-174.
3. Gorstein J, Sullivan K, Yip R, et al. Issues in the assessment of nutritional status anthropometry. *Bulletin of the World Health Organization* 1994; 72: 273-283.
4. Report of WHO Expert Comitte. Physical Status: The Use and Interpretation of Anthropometry. Technical Report Series No: 854, Geneva; 1995.
5. Dietz WH. Health consequences of obesity in youth: childhood predictors of adults disease. *Pediatrics* 1998; 101: 518-525.
6. Akgün S, Pekcan G. Çocuklarda beslenme durumunun saptanmasında kullanılan antropometrik yöntemler. *Sendrom* 1997; 9: 53-59.
7. Tayfun Kir, Süleyman Ceylan, Metin Hasde. Antropometrinin Sağlık Alanında Kullanımı. *Turkiye Klinikleri J Med Sci* 2000; 20:378-384
8. Waterlow JC, Buzina R, Keller W, Lane JM, Nichaman MZ, Tanner JM. The presentation and use of height and weight data for comparing the nutritional status of groups of children under the age of 10 years. *Bulletin of the World Health Organization*, 1977; 55(4): 489-498.
9. Mora JO. A new method for estimating a standardized prevalence of child malnutrition from anthropometric indicators. . *Bulletin of World Health Organization* 1989; 67(2): 133-142.
10. Neyzi O, Ertuğrul T. *Pediatri*. 1. Cilt, 2. Baska, İzmir: Nobel Tip Kitapevi, 1993;401- 405.
11. Coşkun T, Özalp İ. Protein Enerji Malnütisyonu ve Hastaların İzlemi. *Katka*, 1986;7: 137-143.
12. Akşit MA. Beslenmeye Giriş. Üstünoğlu Ü. (Eds) *Anadolu Üniversitesi Yayımları no: 491*; 1991. S.140-142.
13. The State of the world's children, UNICEF, 2001. <> (Erişim Tarihi: 07.01.2007).
14. Yiğit EK, Tezcan S. Bebeklerin Beslenme Alışkanlıkları, Çocukların ve Annelarının Beslenme Durumu. İçinde: Hacettepe Üniversitesi Nüfus Etütleri Enstitüsü, Türkiye Nüfus ve Sağlık Araştırması, 2003. Hacettepe Üniversitesi Nüfus Etütleri Enstitüsü, Sağlık Bakanlığı Ana Çocuk Sağlığı ve Aile Planlaması Genel Müdürlüğü, Devlet Planlama Teşkilatı ve Avrupa Birliği, Ankara, Türkiye, 2003. S. 141-155.
15. Köksal O. *Turkiye 1974 Beslenme-Sağlık ve Gıda Tüketicisi Araştırması*, Ankara, Unicef: Aydin Matbaa; 1977.
16. Dönmez L, Dedeoğlu N, Aktekin M. *Antalya İl Merkezinde Malnütisyon Sıklığı ve Bazı değişkenlerle ilişkisi. Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Dergisi* 1995; 38: 363-375.
17. Ercengiz H, Dönmez L, Yiğitbaşı O, Aktekin M. *Antalya Ahatlı Sağlık Ocağı Bölgesindeki 0 - 59 aylık Çocuklarda Malnütisyon Sıklığı*. Akad. Ü. Tip Fak. Dergisi 1995; 12(1-3): 93-99.
18. Özyurt Cengiz B, Dündar Erbay P, Oral A, ve ark. *Muradiye Merkez Sağlık Ocağı Bölgesindeki 0-59 ay çocuklarda malnütisyon sıklığı ve malnütisyonla ilişkili Faktörlerin belirlenmesi*. (Tam Metin Bildiri) 8. *Ulusal Halk Sağlığı Kongresi, Kongre Kitabı*, Diyarbakır; 2002. s. 284-288.
19. Coşkun M, Tomak L, Pekşen Y, ve ark. *Samsun İl Merkezindeki Beş Yaş Altı Çocuklarda malnütisyon Prevalansı ve Etkileyen Bazı Faktörler*. (Tam Metin Bildiri). 8. *Ulusal Halk Sağlığı Kongresi, Kongre Kitabı*, Diyarbakır; 2002. s. 722-724.
20. Aslan D, Özcebe H, Bilir N, Vaizoğlu S, Subaşı N. *Van İli Kent Merkezinde Beş Yaş Altı Çocuklarda Beslenme ve Malnütisyon Durumu*, *Çocuk Dergisi*; 2004; 4(1): 16-23.
21. Singh M. Role of micronutrients for physical growth and mental development. *Indian J Pediatr*. 2004; 71(1): 59-62.
22. Caulfield LE, Richard SA, Black RE. Undernutrition as an underlying cause of malaria morbidity and mortality in children less than five years old. *Am J Trop Med Hyg*. 2004; 71(2 Suppl): 55-63.
23. Pelletier DL, Frongillo JR, Schroeder DG, Habicht JP. The Effects of Malnutrition on Child Mortality in Developing Countries. *Bulletin of the World Health Organization*, 1995; 73: 443-448.
24. *World Health Report 1998. Life in the 21st century. A vision for all*. WHO Geneva; 1998.
25. Isparta Sağlık Müdürlüğü Sağlık Ocakları ve Sağlık Evleri Bağlantı ve Nüfus Durumu Çizelgesi. Ocak 2004 Kayıtları.
26. Onis M, Monteiro C, Akre J, Clugston G. The worldwide magnitude of protein-energy malnutrition: an overview from the WHO Global Database on Child Growth. *Bulletin of the World Health Organization*, 1993; 71 (6):703-712.
27. WHO Working Group, Use and interpretation of Anthropometric Indicators of Nutritional Status, Bull World Health Organization 1992; 64: (6):92.
28. The World Medical Association. *World Medical Association Declaration of Helsinki Ethical Principles for Medical Research Involving Human Subjects*. <> (Erişim tarihi: 26.07.2006).
29. Hamzaoglu O, Özcan U. *Turkiye Sağlık İstatistikleri 2006*, Türk Tabipleri Birliği, Birinci Baskı, 2005. <> (Erişim Tarihi: 09.01.2007).
30. Kapadağlı A, Ertabaklar H, Yaman S, Ertuğ S, Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi Parazitoloji Laboratuvarına 2002 Yılında Başvuran Olguların Bağırsak Parazitlerinin Değerlendirilmesi. *Turkiye Parazitoloji Dergisi* 2003; 27(4): 31-34.
31. Sünbül M. *Salmonella Enfeksiyonları. İnfeksiyon* 2001: 39-43.
32. İlçin E. *Akut Barsak Enfeksiyonlarında Alınacak Çevre Sağlığı Önlemleri*. <> (Erişim tarihi: 09.01.2007).
33. Usmen E, Altay N, Ölmez S, Altaç A, Batırbaygil Y. *Turkiye Genelinde sulardaki flor oranının tespiti*. *Türk diş hekimliği Birligi dergisi* 1997; 39: 42-43.
34. Hapçıoğlu B, Dişçi R, Demir L, Başak E, Güray Ö, Özer N. *Turkiye İçme Sularında florürün bölgesel dağılımı*. *İstanbul Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi Dergisi* 1992; 26: 222-223.
35. Eren E, Ozturk M, Mumcu EF, Canatan D. *Fluorosis and its hematological effects*. *Toxicol Ind Health* 2005; 21(10): 255-258.
36. Gruber HE, Baylink DJ. *The effects of fluoride on bone*. *Clin Orthop* 1991; 267:264-77.
37. Barth RW, Lane JM. *Osteoporosis*. *Orthop Clin North Am* 1988; 19: 845-58.
38. Toprak İ, Şentürk S, Özer H, Çakır B, Bideci E. *Saha Personeli İçin Toplum Beslenmesi Programı Eğitim Materyali T.C. Sağlık Bakanlığı Temel Sağlık Hizmetleri Genel Müdürlüğü ve Hacettepe Üniversitesi Beslenme ve Diyetetik Bölümü*, Ankara;2002. <> (Erişim tarihi: 09.01.2007).